

NOVA DOMOVINA.

CLEVELAND, OHIO, V PONDELJEK, 6. MAJA, 1907

STEV. 126.

LETO IX.

MESTNE NOVICE.

Brezumen čin Avstriča.

Ivan Zaboa, 21letni mladečki, ki je pred kratkim prišel iz Avstrije in ki je stanoval pri družini Pavla Babik na 3615 Lakeside Ave. je v petek vstopil v stanovanje gostilničarja Josipa Oberstarja na 3637 Lakeside Ave. in je brez povoda odhalil več strelov.

Pri mizi sta sedele dve hčerki omenjenega gostilničarja izdeljujoč svoje šolske naloge.

Prvi strel, ki ga je oddal Zaboa je zadel gletno Anico, ki je takoj padnil na tla. Druga deklica je zbežala in Zaboa je odhalil na njo dva strela, ki pa nista zadel.

Ana, pa je tako ranjena, da so jo morali prenesti v St. Clair bolničko.

Ko je Zabao videl kaj je učinil je pričel bežati. Policist Oart je tekel za njim in Zaboa je pričel tudi na njega streljati, brez da bi ga zadel. Uvidel je Zabao da je najboljše, da se ude.

Ko je prišel blizu glavne postaje se je skušal umoriti s tem, da se je zadrgnil z ovratnikom. Med tem časom pa je še pritekel policist in ga prijet, ter odvedel na policijo.

Zabao bode obtožen, da je strejal z morilnim namenom.

Obstreljena deklica, ki je v bolnički je izven nevarnosti.

Zahtevajo odstavko.

Jakob Weiss, poslovodja tvrdje Osborn in Weiss na 550 St. Clair Ave. je obdolžen, da je z blagom in desarjem gospodaril v škodo tvrdke. Radi tega je bil od sodnika Forda imenovan zadružni oskrbnik.

Slabo vodstvo knjig in slaba transakcija menjic, ki jih je baje Weiss izkorisčal je krivo, da zahtevajo odstavko Weissa.

FARNI SHOD.

Mesto nameravanega korakanja ki je izostal vsled prošnje m. g. škofa in čast. gosp. župnika Zakrajšeka se je vrnil v Knausovi dvorani shod, katerega so se udeležili farani v ogromnem številu.

Na tem shodu se je pojasnilo

zakaj je korakanje izostalo in da se korakanje obnovi takrat če naša prošnje ne bodo ţemele v kратkem času uspeha.

Nadalje se je strogo obsojalo postopanje Glas Naroda, ki nas pri vsaki priliki napada in znamuje. Z ozirom na to so se udeleženci, ki so na Glas Naroda naročeni odpovedali listu in sklenili, da se nikdar več ne poslužujejo Sakserjeve tvrdke.

Sklenilo se je nadalje m. škofa obvestiti, da smo opustili korakanje vsled njegove prošnje in Rev. Zakrajšeka, da ga pa obnovimo v kratkem času če ne izpolni svoje obljube. Končno so sklene, da se izreče Novi Domovini in predniki zahvalo, ker se tako pogumno potezajo za ljudske pravice.

Zagonetna hiša.

Delavci, ki podirajo poslopje št. 2429 zap. 28 ceste in v katerem so našli človeško okno, so našli včeraj lonec, ki je bil napolnjen z 20 dolarskimi cevimi. Takoj je nastal preprič, kajti vsak je hotel imeti del najdenega zaklada. Policija je zaklad zaplenila in ga izročila sodišču, da zasleduje lastnika.

Nekdo iz uredništva Nové Domoviny je bil preteklo nedeljo pri deseti maši v Newburghu. Komaj ga je župnik zagledal v cerkvijo, že je pritekel k njemu in mu pospetjal na uho "Ne boste nič slišali, če tudi poslušate." (Slišal sem ga vseeno, ravno zato, ker sem poslušal.) Dotičnega gospola se prisluša, da pasti ljudi v cerkvi pri miru, ki opravljajo svojo nedeljsko dolžnost.

ISČEMO ZASTOPNIKE.

za odpošiljanje denarja v staro domovino in odpravljanje potnikov za svoj slovenski oddelek pod jako ugodnim pogoji.

Za razjasnila in potrebne tipkovine obrnite se na podpisano tvrdko.

Frank Zotti & Co.
108 Greenwich St.
New York.

nega, starega kmeta Kremena v česar obrazu se že pozna njevova neupogljiva volja. V gorjihi hiši pa biva Sojašev Lojze, lep mlad fant, ki ga je pred več, kakor dvajsetimi leti vzel, njega ibogo sirote, stari Sojaš, pod streho za lastnega sina. Prejšnje leto je umrl neozenjeni stari kmet in zapustil vse imetje, hišo in dvor, mlademu Lojetu. Od tedaj ne gledajo samo radovedna okanca po hrbi, navzdol ampak tudi Lojze in bival navzdol ampak tudi Lojze se ozira proti Kremenu hišici večkrat kakor treba. Pogosto jo primaha na kraj griča in zavirska glasno in veselo proti spodnji hišici. In tam zdolj zaplopila bel robec v odzdrav, piščan metuljek zleti navzgor. Mlada Marjanica vihti robec. Pravijo da bi se rada omožila v gorenju hišici, čeprav se ji pri starem Kremenu godi boljše kakor angelju.

Včak kakor eno leto sta Lojze in Marjanica pogledovala od zgornjih navzdol in odzdrav, zgorj, to se je zdelo staremu Kremenu preveč mučno in nerodno. Zato je rekel nekoč Lojetu, naj proda svojo napol razpoločko v višini in naj se preseli k njemu. Potem bi se fant in dekle od bliže pogledovala.

Toda čuvati in negotov mora Lojze Marjanico kakor punčico svojega očesa, sicer...

Roceno — storjeno! Tekom štirih tednov se je vse naredilo, in sledete nedelje je bil mladi prvič na oklicu. Koliko ve-

Mednarodne homatije.

Naša mornarica artovala nikaguanske vojake v Honduras.

PUERTO CORTEZ, 5. maja — Odškar je ameriška topničarka "Marrietta" v luki Puerto Cortez se ni imela povoda se mešati v homatije republike Nikaragve in Honduras. Venecijanec sedaj je pa prišlo tako da le, da je tudi mornarica posegla vmes.

Poveljniček Fullam je dal aretovali več nikaraguanskih častnikov in vojakov, ker so nekega ameriškega državljanja do smrti pretrpli.

Če bi ta državljan umrl, bo potem poveljniček zahteval, da se zločince strog kaznuje. Zahvaljev bo potem tudi odškodnino.

Pijan vojak nikaraguanske okupacijske armade je vse to zadržal.

Zahvaljev je od treh ameriških državljanov pojasnila o tem kar so govorili. Ko mu tega niso izpolnili, je rabil bajonet.

Tega so mu iztrgali iz rok in vojak je poklical drugo vojaško na pomoč, ki je pritekel k njemu in mu pospetjal na uho "Ne boste nič slišali, če tudi poslušate." (Slišal sem ga vseeno, ravno zato, ker sem poslušal.) Dotičnega gospola se prisluša, da pasti ljudi v cerkvi pri miru, ki opravljajo svojo nedeljsko dolžnost.

Težko ranjenega so ga puščili ležati na cesti.

Fullam je pustil na to častnike in vojake, ki so se preprečili udelježili zapreti. Ob enem je pa tudi zasedel luko.

NEURJE V MAJU.

Velike nevihte po Franciji

CHERBURG, Francija, 4. maja — V tukajšnjem zalivu je danes divjala strahovita nevihta, ki je bila zelo nevarna vsem ladijam. Francoska parnika "Laure" in "Jane Guillot" sta ga bila gnana na obrežje in težko poškodovana. Tudi kralj Edward, ki se je vračal iz Francije, je mnogo prestal radi nevihte.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

STEETTIN, Nemško, 4. maja — Tu je danes divjala grozna nevihta, ki je posebno budo škodo naredila med ladijami.

ZA SIROTE.

— Spisal Iv. Baloh. —

Bližali so se lepi božični rapaniki. Po premožnih hišah so se že teden dñij pripravljali za božično drevesce najlepših reči, da bi zveselili svoje otroke ljubljenčke svojega srca. V zapri sobi je bilo skrtnih na stotine slăščic in v predajah omislih shranjenih mnogo najnovejših igrač, ki se polože pod drevesce, da vsaj za nekaj časa razveseli in iznenadio koperne ča sreca gospokih otrok, ki imajo itak vsega v oblinosti.

Ni se pa tako godilo revnim otrokom. Ti so se svibrali v kuće domače koče in pripravljali pastirice za jaslice. V prijaznih, domačih, svetih pogovorih minil jem je marsikateri večer. Spomin na polnico, na lepe božične pesni jem je krajsal dolge večere, beli pomazani hrnki, ki so ga mati spekli za božične praznike, jem je osladil vsako jed.

A v trgu T. se je mladina — zlasti revna — vselej veselila božičnih praznikov, ker je vedno da je vsakdo leto čaka ob teh praznikih izvanredno veselje, nenadna sreča. Gospod sodnikova je namreč vsako leto priredila s pomočjo več dobrotnikov revnim šolarjem lepo božično.

Tako je bilo tudi letes. Mrzla burje je brila čez ravan in kupe snega je ležalo po ozkih ulicah samotnega trga, ko je gospod sodnikova šla prosiť prispevkoz za revne šolarje od hiše do hiše. Njene osebne prijatelji in čestitci, uradniki in drugi gospodje so itak vedeli, ko so v svojih stanovanjih njenega obiske. "Že zopet pobira," ta glas je natihoma marsikom ušel iz ust, ko je zagledal skozi okno gospod sodnikovo. In gospod sodnikova ni bila beječa, niti bila strahopetna, kadar je pobivala, saj ni nabirala zase, ampak — za sirote.

Najprej jo je vodila pot h gospod sodnikovej njeni najboljši prijatelji. Gospod notar je bil premožen mož, ki ni gledal na par krom. Bila sta oba sama, brez otrok, zato sta lahko kaj dala — za sirote.

Gorko je stisnila ruko gospod sodnikovej svoji prijatelji ter jo povedla v salon. Namen prihoda gospod sodnikove je bil znan. Gospod notar je sedel v svojem naslonjaču in prijazno pozdravil gospod sodnikovo.

"Ah, Olga," tako je bilo sodnikov gospodjine ime, "koliko se trudis za to nevhaležno ljudstvo," je rekla gospod sodnikova.

"Res je, Ema, da ljudje ne spoznajo naše požrtvovnosti in je nikdar ne bodo, saj kmeti nima sreca, ali meni se smilijo ti ubogi otroci, ki v trdi, mrzli zimi pohajajo šolo brez gorke oblike, brez obutev."

"O saj ti bodo otroci tudi vekomaj hvaležni, ker se toliko trudis za nje. Jaz ne bi šla za to, da bi ceno prosiť od hiše do hiše, rekla je krepko gospod sodnikova.

"Če dovolite, gospod sodnikova, je vmes posegel gospod notar, "ali bi ne bilo umestno, ko bi tudi enkrat nabiralj za kak naroden namen, za našo šolsko družbo; laj qaj tacega?"

"Oh, gospod notar," je takoj odgovorila gospod sodnikova, "otroci so otroci; glavna stvar je da se jim da gorce oblike in naredi par ur veselja."

"Kaj to," je odgovorila gospod sodnikova, "otroci so otroci; glavna stvar je da se jim da gorce oblike in naredi par ur veselja."

"Res je tako," je pritrdila gospod sodnikova, "otroci so otroci; glavna stvar je da se jim da gorce oblike in naredi par ur veselja."

"Sla je v svojo sobo in prinesla seboj trideset krom ter jih stisnila gospod sodnikovi v roki

"Pa toliko," je dejala gospod sodnikova.

"Naj bo saj so potrebeni," odgovorila je sočutna dobrotnica, In razliši sta se.

Gospod sodnikova je šla naprej od hiše do hiše, kjerkoli je s tuti, da biva kako dobrotno sreča.

Ognila se tudi nigmetske hiše, če je vedela, da v tisti hiši radi darujejo za dobre namene. In kolika čast za priproto hišo, če je vanjo stopila gospod sodnikova.

Vesela se je vrnila gospod sodnikova na dom, ko je že davno odbilo poldne. Zadovoljna je bila, ker je nabrala lepo sveto.

Minuli so prazniki in prišlo je novo leto. Na popoldan tega dneva je bilo vtrgu T. običajno obdarvanje revnih otrok. O božičnih praznikih samih je dobrodelen veselice niso hoteli prideti doma v ožjem krogu sami svoje zabave.

Slavnost se je vrnila v šolskih prostorih.

Ko je odbila ura dotičnega dne popoldne, pa so jeli polniti prostori domače šole šolske mladine in najboljši gospod. Prisla je častita duhovščina gospodje uradniki s svojimi gospomi in vsi boljši premožnejši tržani. Učiteljsko osojje je vsakoga prijazno vsprijelo ter ga povedlo v slavnostno dvorano.

Res je tako pritrdiri je gospod notar.

Par minut je hitro minulo. Gospod notar je vzel kuverto, dal varij desetak in ponudil gospod sodnikovi.

"Tukaj, prosim, gospod sodnikova, od naju skromen prispevki."

"Hvala vam stotera, otroci vam bodo iskreno hvaležni," odgovorila je gospod sodnikova.

To par občajnih in sladkih besedah so se poslovili.

Gospod sodnikova je došla.

"Ah, koliko se Olga trudi," je potoljala gospod sodnikova, "in se za to

neumno in nevhaležno ljudstvo Jaz bi se že nikdar ne."

"Ah, kaj tistih dvajset krovni vredno, da bi se clovec prepiral. Zdaj bo zopet za eno leto mir," to so bile zadnje besede gospoda notarja v tem oziru.

Gospod sodnikova je šla počasi naprej do gospod davkarjeve.

Nista bili posebni prijatejji.

Ampak gospod davkar je došel do mesta po posebni protekiji sodnika; za to uslužo mu je bil vedno hvalažen.

Ko je prišla gospod sodnikova, bili gospod davkar v pisarni.

Gospod davkarjeva je gospod sodnikovo najprijaznejje vsprela. Po prijaznih pozdravih in ladih pŕsnich je gospod davkarjeva povedala gospod sodnikovo v sprejemno sobo. Vrili so se običajni pogoveri o vremenu, zdravju, in naposled je gospod davkarjeva sama olajšala na nalogu gospod sodnikovi:

"Oh, gospod, saj itak vem, kaj pomeni vaš poset. Vi ste res blagega srca. Midva s soprogom sva že včeraj o tem govorila, da so otroci res potrebni in da je vsacega dolžnost, da to plemenito stvar podpira."

Smetljaje je vzela to laskavo polvalo svojega dela gospod sodnikova na znanje.

Gospod davkarjeva je vzela iz svoje šatulje petak in ga smehljajočim obrazom podala gospod sodnikovi.

"To le malenkost prosim."

"Hvala iskrena," bil je kratek dogovor gospod sodnikovi.

Poslovili sta se in se ločili.

Gospod davkarjeva je stopila k svoji šatulji in štela, koliklo je bilo še denarja v njej.

"Treba bo p'čati stanovanja, prvega bo kimalu, hrano otrokom; škoda je bilo deset krom, pa kaj hočemo, mora biti. Pri gospod sodnikovi ne smemo v nemilos priti," to so bile zadnje besede, ki so donele po sobi gospod davkarjeve.

Gospod sodnikova je šla naprej do gospod na pošti. Bila je sama, vdova, žena ozkega obzorja, toda istrica precejšnjega premoženja. Zato so jo vsi upoštevali, tudi taki, ki je niso radi imeli. Ni čuda, če se je tudi gospod sodnikova ponizala do gospod na pošti ter ja popreditev. Gospod nadučitelj se je prijazno od njih poslovil, zahvalil se vsem gospodom najprijaznejje in enkrat in šel na svoj dom. Sedel je k svoji pisalni mizi in napisal dolg dopis za časopis. Vse je natancno popisal. Predvsem pa je v dopisu povdarijal plemenitost, požrtvovnost in naklonjenost gospod sodnikove do šolske mladine. Ginjen hvalažnosti, prevzet tolike ljubezni do ubogih sirot se je vse dobrotnikom zahvalil javno najtoplješe.

"Res je tako," je pritrdila gospod sodnikova, "otroci so otroci; glavna stvar je da se jim da gorce oblike in naredi par ur veselja."

"Kaj to," je odgovorila gospod sodnikova, "otroci so otroci; glavna stvar je da se jim da gorce oblike in naredi par ur veselja."

"Res je tako," je pritrdila gospod sodnikova, "otroci so otroci; glavna stvar je da se jim da gorce oblike in naredi par ur veselja."

"Sla je v svojo sobo in prinesla seboj trideset krom ter jih stisnila gospod sodnikovi v roki

"Pa toliko," je dejala gospod sodnikova.

"Naj bo saj so potrebeni," odgovorila je sočutna dobrotnica, In razliši sta se.

Gospod sodnikova je šla naprej od hiše do hiše, kjerkoli je s tuti, da biva kako dobrotno sreča.

Ognila se tudi nigmetske hiše, če je vedela, da v tisti hiši radi darujejo za dobre namene. In kolika čast za priproto hišo, če je vanjo stopila gospod sodnikova.

Vesela se je vrnila gospod sodnikova na dom, ko je že davno odbilo poldne. Zadovoljna je bila, ker je nabrala lepo sveto.

Minuli so prazniki in prišlo je novo leto. Na popoldan tega dneva je bilo vtrgu T. običajno obdarvanje revnih otrok. O božičnih praznikih samih je dobrodelen veselice niso hoteli prideti doma v ožjem krogu sami svoje zabave.

Slavnost se je vrnila v šolskih prostorih.

Ko je odbila ura dotičnega dne popoldne, pa so jeli polniti prostori domače šole šolske mladine in najboljši gospod. Prisla je častita duhovščina gospodje uradniki s svojimi gospomi in vsi boljši premožnejši tržani. Učiteljsko osojje je vsakoga prijazno vsprijelo ter ga povedlo v slavnostno dvorano.

Res je tako pritrdiri je gospod notar.

Par minut je hitro minulo.

Gospod notar je vzel kuverto, dal varij desetak in ponudil gospod sodnikovi.

"Tukaj, prosim, gospod sodnikova, od naju skromen prispevki."

"Hvala vam stotera, otroci vam bodo iskreno hvaležni," odgovorila je gospod sodnikova.

To par občajnih in sladkih besedah so se poslovili.

Gospod sodnikova je došla.

"Ah, koliko se Olga trudi," je potoljala gospod sodnikova, "in se za to

Na prostoru, kjer je navadno stala učiteljska pisalna miza, se je šibilo božično drevesce pod težo najlepših in izbranih reči. Bilo je teža dosti pripraviti, ker je bilo veliko otrok. O-koli drevesa pa je bil naložen cel kup različnih otroške oblike, obritev in šolski potrebščini. Natančni strani drevesa se je brala in adresa, ki obdarovala, na drugi strani pa cel vse gospod sodnikova.

Slovensko telovadno in podporno društvo "Sokol" ima voje redne mesečne seje vsako nedeljo v mesecu ob 2. popoldne v Knausovi mali dvorani.

Za pristop k društvu se mora vsak javiti pri I. tajniku ali kakem odborniku.

Odbor za leto 1907 sestoji iz sledenih bratov: Starosta A. Ožijev Recher, 3913 St. Clair predsednik Fran Černe, 4124 St. Clair; podpredsednik Fran Hočvar, 6204 St. Clair; I. tajnik (časni član) Anton Benedik, 6204 St. Clair; njegov namenski Ivo Špeh, 6218 St. Clair ave.; blagajnik Josip Zajšek, računski tajnik Peter Pikš, računski pregledovalci Ivo Pernat, Josip Birk in Fran Koren, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Fricelj, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe Ivo Pernat, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu S. Clair & Willson (55th St.) (jan.08).

In res, kako so se blesketali kot lesniki veliki brižljanti v njih uhanih, zlate, težke zapestnice na rokah, in verižach na ruci, dragočeni njemi oblike!

Gospod nadučitelj se je vse del za harmonijo in otroški zbor je zapel pa božičnih pesmi. Za tem je nastopila belo blečena učenka sirot, ter se v izbranih besedah zahvalila vsem dobrotnikom, posebno prehlagi gospod sodnikovi v imenu vseh obdarovanih otrok za krasna darila. Tudi gospod šolski vodja je začutil potrebo ter dal dušak svojih prispevkov za revne šolarje od hiše do hiše.

Gospod sodnikova je vzela to laskavo polvalo svojega dela gospod sodnikova na znanje.

Gospod sodnikova je vzela iz svoje šatulje petak in ga smehljajočim obrazom podala gospod sodnikovi.

"To le malenkost prosim."

"Hvala iskrena," bil je kratek dogovor gospod sodnikovi.

Poslovili sta se in se ločili.

Gospod sodnikova je stopila k svoji šatulji in štela, koliklo je bilo še denarja v njej.

"Treba bo p'čati stanovanja, prvega bo kimalu, hrano otrokom, škoda je bilo deset krom, pa kaj hočemo, mora biti. Pri gospod sodnikovi ne smemo v nemilos priti," to so bile zadnje besede, ki so donele po sobi gospod sodnikove.

Gospod sodnikova je šla naprej do gospod na pošti. Bila je sama, vdova, žena ozkega obzorja, toda istrica precejšnjega premoženja. Zato so jo vsi upoštevali, tudi taki, ki je niso radi imeli. Ni čuda, če se je tudi gospod sodnikova ponizala do gospod na pošti ter ja popreditev. Gospod nadučitelj se je prijazno od njih poslovil, zahvalil se vsem gospodom najprijaznejje in enkrat in šel na svoj dom. Sedel je k svoji pisalni mizi in napisal dolg dopis za časopis. Vse je natancno popisal. Predvsem pa je v dopisu povdarijal plemenitost, požrtvovnost in naklonjenost gospod sodnikove do šolske mladine. Ginjen hvalažnosti, prevzet tolike ljubezni do ubogih sirot se je vse dobrotnikom zahvalil javno najtoplješe.

Minalo je par dni. Gospod sodnikova je sedela v svojem naslonjaču in brača časopis. Brača je tudi dopis iz T. in čitala ga še enkrat. Mehko je bilo v tudi sreču. Odložila je list in polglasno rekla:

"In s tem sem poplačana!"

Brali so ta dopis tudi drugi in rekli "O sreči ljudje, ki ima tako dobrotnike!"

Gospod sodnikova je šla naprej do gospod sodnikove na pošti. Bila je sama, vdova, žena ozkega obzorja, toda istrica precejšnjega premoženja. Zato so jo vsi upoštevali, tudi taki, ki je niso radi imeli. Ni čuda, če se je tudi gospod sodnikova ponizala do gospod na pošti ter ja popreditev. Gospod nadučitelj se je prijazno od njih poslovil, zahvalil se vsem gospodom najprijaznejje in enkrat in šel na svoj dom. Sedel je k svoji pisalni mizi in napisal dolg dopis za časopis. Vse je natancno popisal. Predvsem pa je v dopisu povdarijal plemenitost, požrtvovnost in naklonjenost gospod sodnikove do šolske mladine. Ginjen hvalažnosti, prevzet tolike ljubezni do ubogih sirot se je vse dobrotnikom zahvalil javno najtoplješe.

</

Quo vadis?

Roman iz Neronove dobe.

Spisal:

HENRIK SIENKIEWICZ

(Nadaljevanje.)

"Slabi stih, ki so vredni, da se vržejo v ogenj."

Nazvočim so nehala vtrpati srca vsled strahu, kajti Nero še nikdar ni slišal take odsodbe; samo Tigelinu se je lice zasvetilo od veselja.

Vinicij je pobledel, mislec si, da Petronij, ki se nikdar ni upijanil, je do dobrega pisan... Nero pa ga vpraša s sladkimi glasom, v katerem se je vendar le razočevalo globoko raujeno samoljubje...

"Kaj nahajaš v njih slabega?"

Petronij pristopi k njemu:

"Ne verjem; jem," reče, pokazavši z roko navzoče, ker oni ne znajo ničesar. Vpraša me, kaj je slabega v tvojih stihih?

Ako hočeš izvedeti resnico, pa ti jo povem: Oni so dobri za Vergilijsa, dobri za Ovidia, dobri celo za Homerja, nikakor pa ne za-te. Ti ne smeš tako pisati. Ta požar, katerega popisuješ, nima dovoljognja, ta plamen dolvod ne greje. Ne poslušaj Lučanovega prilizovanja. Njemu bi se za take stihe priznala genialnost, toda tebi ne. Ali pa veš, čemu? Zato, ker si večji nego so oni. Komur so bogovi dali to, kar so dali tebi, od tega se more zahlevati več. Toda ti postajaš len. Po 'prandiju' rajše spis ne go bi pilil svoje stihe. Ti morš ustvariti delo, o kakovštem je svet ni slišal, in radi tega ti pravim v lice: napiši bolje!

Vse to je govoril povsem malo marno, kakor bi se smejal, in cesarju se od veselja napolnil obi s solzami, ko je dejal:

"Bogovi so mi dali nekoliko telit, toda pri tem so mi dali še več, pravega prijatelja, ki mi jedini zna povedati resnico v oči!"

Po teh besedah stegne svojo debeljč in rudastimi dlakami pokrito roko proti zlatemu svečniku, vpljenjenem v Delfah, da bi sezgal stihe.

Toda Petronij mu jih je vzel, predno se je plamen dotaknil papirja.

"Ne, ne!" izakliče. "To so slabi stihi, pa vendarle pripadajo človečtvu. Prepusti jih meni."

Dovoli mi, da ti jih pošljem v ovitku po svojem izboru, odvrne Nero ter ga objame.

Cez nekaj časa pa nadaljuje:

"Tako je, prav imaš. Moj požar Troje dovolj ne sveti, moj ogenj dovolj ne pali. Misliš sem da zadošča, ako sem enak Homerju. Jaz nisem dovolj drzen ter ne poznam samega sebe, in to uprav je, kar me je doslej oviral. Ti si mi odprli oči. Ali pa veš, čemu je temu tako, kakor praviš? Ako hočeš kipar napraviti kip boga, pošče si vzor, jaz pa nisem imel nobenega vzora. Nisem videl se nikdar gorečega mesta, zato tudi moj popis ni resničen."

"Pravim ti, da človek mora biti velik umetnik, pa on zna tudi to."

Nero se zamislil; čez trenutek pa reče:

"Odgovori mi, Petronij, na jedno prešanje: Ali ti je žal, da je zgorela Troja?"

"Ali mi je žal? Pri šepavem možu Venerinem, ni mi žal, a povem ti zakaj. Troja bi ne bila zgorela, ko bi Prometej ne bil ljudem podaril ognja, ko bi Grki ne bili Prijamu napovedali vojne; ko bi ne bilo ognja, bi Aischil ne bil napisal svojega Prometeja, takisto, kakor bi brez vojne Homer ne bil napisal Ilijade. Mene pa dokaj bolj veseli, da imamo Prometeja, in Ilijado, nego da bi se bilo izguralo mesto, hržkone izvanzano in nesnažno, v katerem bi sedel nekak prokurator ter te dolgočasi z obravnavači v mestnem aragonu."

"Temu se pravljajemo kot vitez," odvrne cesar. "Razjetnost je dovoljeno, ž-

tu Amoskemu v paščavi, si vendarle mislim, da pod drugim cesarjem bi se še bolj dolgočasi. Tvoj žid Pavel je kaj zgovoren človek, to mu priznam, in ako bodo podobni ljudje oznanovali oni nauk, pa morajo biti naši bogovi pripravljeni na skorajšno selitev.

Resnica je, da bi bili mi vstaj varni ako bi na primer cesar bil kristijan. Toda tvoj prerok iz Tarse ni pomisli, ko mi je navajal svoje dokaze, da je uprav meni draga ta nevernost v mojem življenju. Kdor ne igra na kocke, on ne igra tega kar ima, a ljudej vendar igrajo. V tem tči nekako razkošje, neko pozabljene, Tozna sem sinove vitezov in senatorjev, ki so prostovoljno postali gladiatori. Pravil, da se igram življenjem; ako je temu tako, pa delam to za to, ker me to veseli. Vaše kristijanske vzdnosti bi me le dolgočasile uprav tako kakor Senekove razprave.

(Dalje sledi.)

Pošiljatev denarja.

Bodite predvini in DOBRO PREMISLITE, komu izročite težko zasluzeni denar. Ako hočete biti TOČNO postreženi in RES VEDETI, da pride vaš denar doma v PRAVE ROKE pišite ali oglasite se pri NOVI DOMOVINI. Uradne ure od 8. zjutraj do 8. zvečer. Tudi ob nedeljah, kadar hočete. Prepričajte se, da se pošiljanje denarja vrši v NAJLEPŠEM REDU in NAJHITRJE.

V staro domovino pošljemo (pri čemer ju pošt. vračunana.) Za \$ 20.45 100 kron

Za 40.85 200 kron

Za 1017.00 5000 kron

Za 203.75 1000 kron

Oglasite se ali pišite:
TISKOVNI DRUŽBI
"NOVA DOMOVINA."
6119 St. Clair Ave. N. E.
Družba jamči za vsako odpošiljat v.

Ako vi jemljete zdravila, delate to radi zdravila. Prineste Vaše zdravniške predpise.

v našo lekarino, in mi vam hčemo ponagati v vsak m službo.

Vaše zdravilo bo narejeno natanko p. zdravniki in predpisu in ustavljeni iz najboljših in svetih zdravilnih snovi. Naše cene so zelo zmerni.

Hugo Braunlich
1353 E. 55th. cor. St. Cl.

FR. VESEL IN IV. PIRNAT
4034 St. Clair Ave.
SLOVEN. MESARJA.

Pravljena je v tiskarni

in izvršena je v tiskarni